

Dete, táko-le bodi!

rce detečje naj bo:
 Čisto kakor lilija,
 Kakor rosna kapljica,
 Kakor zvezdnato nebo;
 Kakor demant plemenito,
 Kot zrcalo istinito;
 Kakor jezero na gori,
 Kakor blesk v žareči zori;
 Krépkó, stalno kakor hrast,
 Krotko kakor jagnjiček;
 Vneto le za Božjo čast —
 Sveto kakor angeljček!

Tam mrtva mamica.

(Poslov.)

Tam mrtva mamica leži,
 Lepo ovenčana;
 Nedolžno dete prihiti
 In z venci si igra.

Preštevá cvetke jej v laséh,
 Smehlja se, veselí;
 Pri glavi cvetje, ob stranéh —
 Kakó lepo se zdi!

Poprime mamó za rokó,
 Rekoč: »Oh, daj mi daj
 Iz vencev cvetko vsaj enó,
 Da ž njo igram si naj!«

Pa mrtva mati nič ne dá,
 In dete misli to:
 »Ko vstala bo mamá,
 Gotovo dala bo.«

Po prstih Milče iz hiše gre —
 Odpira spet lahno, —
 Pri vratih večkrat mílo zrè,
 Kdaj mama vstala bo!?

